

ger kan benytte ham, kan han finde Ansættelse under Kultusministeriet og netop i en Plads, hvor det kunde synes nødvendigt at have en rask og rørig Mand, nemlig til at lede Gymnastikken her i Landet. Jeg tror, det er uheldigt for Gymnastikken, at vi skulde tage de Kræfter, som Krigsministeriet har vraget, som ere blevne for gamle og stive af Krigens Gerning. Det er naturligvis behageligt for en Officer at faa en saadan Stilling, der lønnes med 3,000 Kr., og der er desuden det Gode derved, at disse 3,000 Kr. lader sig forene med den Pension, vedkommende oppebærer af Krigsministeriet. En saadan Mand vil altsaa være særlig heldig stillet, men om Gymnastikken bliver ligesaa heldig stillet, bliver et andet Spørgsmaal.

Jeg skal dernæst med nogle faa Ord omtale vore to Militærbudgetter. Vi have alle sammen set, at Finansloven i Aar tegner til at give et meget betydeligt Overskud, og de, der altid først og fremmest melde sig for at faa noget af dette Overskud, ere vore to militære Ministerier. Det er heller ikke smaa Beløb, de straks ville beslaglægge af det Overskud, Finansloven kan bringe. Krigsministeriet forlanger saaledes 420,000 Kr. mere end i Fjor og Marineministeriet 409,000 Kr. mere end i Fjor. Det vil sige, at disse Ministerier tilsammen ville lægge Beslag paa en Forhøjelse af ca. 830,000 Kr. Nu vil jeg haabe, at det ikke maa gaa, saaledes som disse ærede Ministerie have tænkt sig, men at disse to Budgetter begge maa blive Genstand for en meget stærk Beskæring, saa at vi kunne faa Udgifterne til Krigsvæsenet ned til rimelige Forhold. Der er dog paa Krigsministeriets Budget et Punkt, hvor jeg ikke kunde ønske en Nedsættelse men derimod en Forhøjelse. Jeg tænker paa den Løn, som bydes den menige Soldat. Den er for Tiden 55 Øre om Dagen, men med de Udgifter, som en menig Soldat maa have, er det i Grunden umuligt for ham at leve af disse Penge. En Del af dem skal han bruge til Pudserkvisitter, dertil kan sikkert regnes at medgaa 6 Øre om Dagen, til Fodtøj gaar der mindst 8 Øre og til Vadsk omtrent 4 Øre pr. Dag. Det er 3 Udgiftsposter, som først og fremmest maa affholdes af de 55 Øre, og det bliver tilsammen 18 Øre. Saa har Soldaten 37 Øre tilbage og det Brød, han faar udleveret hver femte Dag. Men for 37 Øre er det saa godt som umuligt for en Soldat at leve. Der er enkelte af dem, som maa leve deraf. Der er vel omtrent en Fjerdedel af Soldaterne, som maa leve af den

Løn, altsaa af disse resterende 37 Øre; men der er ogsaa mange af dem, som maa spise bart Brød. Jeg synes, at naar vi skulde have Soldater og tvinge Folk til at være Soldater, er det Statens Pligt at sørge for, at de kunne leve nogenlunde anstændig af den Løn, som bydes dem, men det er umuligt i Øjeblikket. Jeg ønsker ellers ikke at faa vore militære Udgifter forøgede. Tværtimod, jeg ønsker dem stærkt nedsatte. Man kan vistnok foretage betydelige Nedsættelser der, uden at vor Forsvarsevne derved forringes. Jeg vilde derfor ønske, at vore militære Ministerie vilde forelægge os Forslag til en ny Hærordning, en Ordning af hele vort Krigsvæsen, som stod i rimeligt Forhold til Landets økonomiske Evne. Der vil sikkert kunne opnaas meget betydelige Bespareser. Jeg skal saaledes nævne en Besparelse under Krigsministeriet, nemlig Afskaffelsen af vort Rytteri. Vore militære Heste koste nu omtrent 1 Million om Aaret, og jeg tror ikke, de ere til nogen som helst Gavn for vort Forsvar. Der var sikkert mange andre Punkter, hvor der kunde indføres betydelige Bespareser, men skønt jeg ønsker saadanne, forekommer det mig dog, at det er uforvarligt, at vore Soldater under de nuværende dyre Livsforhold skulde være tvungne til at leve af den Sulteløn, Staten giver dem. Jeg kunde altsaa ønske, at den paa § 26, 4. opførte Post, Lønninger, som Dyrtidstillæg til menige paa 260,000 Kr. maatte blive taget under Overvejelse i Finansudvalget og muligvis blive forhøjet paa passende Maade. Inden jeg forlader Krigsministeriet maa jeg gøre den højtærede Minister min Kompliment for den Økonomi, han har anvendt ved at bygge Butikker paa Rigsdagsbygningens Grund. Det er vel ikke den nuværende, men den afgaaede Krigsminister, der har faaet den geniale Ide at bygge denne Række Butikker. Jeg tror dog ikke vi ville være ham meget taknemmelige derfor, fordi Kasernen er i Virkeligheden saa indskrænket baade med Hensyn til Plads, Lys og Luft, saa jeg kan ikke forstaa, at Ministeren har villet gøre det endnu mere indskrænket, endnu daarligere herinde; men maaske han, inden han er gaaet, har haft særlig Fornøjelse af at kunne drille Rigsdagen ved at tillade Opførelsen af disse Butikker herude i Gaarden.

Inden jeg slutter, vil jeg sige, at det Indtryk, man faar ved at læse Regeringens Finanslov, er, at den ligner sine Forgængere. Meget Initiativ eller meget nyt findes der ikke paa Finansloven. Hvis vi ikke